

Офіційний сайт політичної партії
"Соціалістична партія Олександра Мороза"

<http://zapravduis.com.ua>

РЕДАКЦІЯ e-mail: np@uch.net телефон (0472) 720-001

ХАБАР ЗА ТОМОС?

Андріївську церкву подарували
Вселенському Патріархату

СТОР.3

НОРМАЛЬНАЯ ЖИЗНЬ

Что вкладывает президент
Порошенко в это понятие?

СТОР.4

ЗДАМСЯ БЕЗ БОЮ

Чому українська молодь
масово ухиляється від армії

СТОР.5

ВИБІР МАЙБУТНЬОГО

Олександр МОРОЗ:
"Влада для нас не самоціль.
Ми хочемо передати її народу"

Олександр Мороз

Очевидним фактом для майже всіх людей стало прискорене просування України до катастрофи. Безліч доказів тому знайде кожен, задумуючись над власними проблемами. Ми, соціалісти, відстоюючи потреби переважної більшості населення, що хоче жити в стабільній і процвітаючій країні, в якій домінують засади правди і справедливості, прав людини і гарантії їх захисту, пропонуємо громадянству своє бачення подолання кризи і створення передумов для прогресивного розвитку України.

*(Продовження.
Початок в №41 від 17.10.2018 р.)*

4. Викорінення корупції та її джерел – першочергове завдання нової влади. Нинішня влада (чи перелицьована з її нинішніх представників) з таким завданням не справиться. Не тому, що завдання складне, а тому, що корупція – її суть, її інструмент управління, її фактична мета.

Нині корупція – злоякісна пухлина в державному організмі. Нею заражені буквально всі інститути влади. До тих пір, поки збережеться такий стан, про позитивний розвиток України нічого й мріяти. Сьогодні в нашій державі влада, великий бізнес і кримінал – єдине утворення, що

дозволяє називати владну систему кримінальною.

Для викорінення корупції вважаємо обов'язковим:

- ♦ розмежувати бізнес і владу вже на етапі формування законодавчого чи представницьких органів. Норма Конституції про неможливість перебування людей, що займаються прибутковою діяльністю, в будь-якій структурі чи ланці влади повинна дотримуватись буквально, починаючи з реєстрації відповідних кандидатів під час виборчих кампаній;
- ♦ криміналізувати статтю Карного і Процесуального кодексів про причетність громадян України до офшорів. Попри всі юридичні пояснення, рахунок в офшорі – приховування доходу, уникнення оподаткування, сиріч – злочин. Він повинен каратися суворо, оскільки знищує економіку країни та засади державності;
- ♦ посилення відповідальності державних службовців за неправдиві офіційні документи, видані від імені державних органів, внісши зміни до ст. 366 Кримінального кодексу України «Службове підроблення», яке окрім позбавлення волі передбачатиме неможливість покараного будь-коли обіймати посаду державного службовця;
- ♦ створити контрольний орган (варіант: при президентові) для ревізії складу органів управління, суду, прокуратури, поліції, податкової служби та служби

безпеки. Проаналізувати роль представників цих органів у відповідних рішеннях, співвідношення їх особистих доходів і витрат, при їх відхиленні від норм закону, видаляти назавжди цих людей зі згаданих органів, через суд забезпечувати їх фізичною працею, приміром, в будівництві доріг;

- ♦ позбавити будь-кого права втручатися в діяльність антикорупційних органів, передбачаючи їх регулярні звіти про наслідки своєї роботи з трибуни парламенту;
- ♦ запровадити досвід подолання корупції в розвинених країнах, найперше шляхом створення нормативно-правової системи унеможливлення легалізації грошей, отриманих злочинним шляхом, та розвитку механізмів контролю за відмиванням грошей.

Боротьба з корупцією повинна не стільки зводитись до покарання корупціонерів, як до створення умов для неможливості розвитку цього зла в економічній, торговій, фінансово-банківській, інвестиційній та інш. сферах суспільної діяльності. Засоби для того і досвід їх запровадження є в багатьох країнах. Завдання парламенту, уряду, органів правосуддя полягає в застосуванні цього досвіду, що найперше означає проведення кадрової політики, порядку підготовки та призначення кадрів, їх підконтрольності громадянству.

Продовження на **СТОР.2**

ВІТАЄМО!

Без пана і холопа!

26 жовтня – день народження Соціалістичної партії України. Нашої партії, не фальшивого проекту влади, котра прикупила у пройдисвітів нашу назву.

Вітаємо вас, соціалістів за переконаннями, тих, у кого нема «зерна неправди за собою». Тих, хто багато років боровся за правду і справедливість, за гарантії прав людини, за модель влади, котра забезпечує людям почуття господаря власної долі, громадянина власної держави.

Дорогі друзі! Все, що було і є нашої діяльністю впродовж багатьох років – правда, необхідна людям. Сьогодні, на початку нової політичної кампанії наші гасла повторюють усі, хто рветься до влади. Але для нас це справжня мета – змінити систему влади, отже змінити життя країни задля людей. Для тих же, хто уже розмістився на бігбордах, відзначається багатослів'ям в різних TV-шоу, озвучення намірів щодо соціальної справедливості – передвиборна риторика, технологія, точніше: брехня. Допомогайте людям розібратися в тому. Ми братимемо участь у виборах і, розраховуючи на підтримку народу, доб'ємося розвитку країни в напрямку, який проголошував ще Богдан Хмельницький – «Без пана і холопа!».

Наші гасла незмінні:

*Мир нашій землі!
Владу радам усіх рівнів!
Торгувати хлібом, а не землею!
Збудуємо Європу в Україні!*

З днем народження нашої партії!

Політвиконком
Соціалістичної партії
Олександра Мороза

ВИБІР МАЙБУТНЬОГО

Олександр Мороз

Очевидним фактом для майже всіх людей стало прискорене просування України до катастрофи. Безліч доказів тому знайде кожен, задумуючись над власними проблемами.

Ми, соціалісти, відстоюючи потреби переважної більшості населення, що хоче жити в стабільній і процвітаючій країні, в якій домінують засади правди і справедливості, прав людини і гарантії їх захисту, пропонуємо громадянству своє бачення подолання кризи і створення передумов для прогресивного розвитку України.

(Початок на стор. 1)

5. Створення та розвиток української економіки. Зміст сказаного – створення – випливає з фактичного стану виробництва, обігу та споживання товарів. Виробництво в майже усіх галузях мертво. Досягнута мета запровадження ваучерної приватизації, тих перетворень, які ніде в світі не проводилися. Наша пропозиція (від 27.01.92) щодо «малої» приватизації в сфері послуг і балансу можливостей приватної та державної власності тодішніми «реформаторами» відкинута. Подіяв їхній головний (але безглуздий) аргумент: «держава не може бути ефективним власником».

Тепер «ефективність» приватника доведена практикою. Люди не мають роботи і заробітку, на кваліфікованих спеціалістів відсутній попит, частково живі сировинні галузі обмежені можливостями експорту, технологічно-коопераційні зв'язки знищені, наукові розробки нікому не потрібні... Відбулася абсолютна деградація економіки. Люди, найперше, продуктивного віку тікають туди, де можна одержати змогу заробляти на життя. Населення України скоротилося майже вдвічі, цей процес набирає сили.

Нова влада зобов'язана запропонувати шляхи подолання занепаду. В світі упевнено займає позиції 5-й та 6-й технологічні переділи з використанням технологій нано, інформатики, конвергенції, когнітивних і синергетичних, 3D принтерів, квантових комп'ютерів, роботів, штучного інтелекту, цифрових та інших досягнень. Розвинений світ стає постіндустріальним. Відкриваються можливості, які важко уявити (в технологіях і матеріалах, засобах комунікації, джерелах енергії, в зв'язках людини і природи...). Враховуючи прогрес, треба сформувати економічну парадигму України. Але при тому залишаються прозаїчні потреби людей: продукти харчування, одяг, предмети побуту, технічні засоби для агрокомплексу і переробки, перевезення пасажирів і вантажів... Йдеться про знищені тепер складові індустріального періоду, потребу продукції якого для людей задовольняє імпорт.

Звідси – заміщення імпорту власним виробництвом вимагає відповідного планування потреб і можливостей, географії виробництва і логістики, збуту товарів в умовах конкуренції за показником «ціна – якість» і т.інш. Потрібна інша діяльність уряду, власне, інший уряд.

Для початку створення цього ряду економіки, безперечно, потрібні зарубіжні інвестиції. Їх власники в Європі і всьому світі є, вони мають потребу і можуть вкладати в Україну великі капітали, але... не в злодійську державу. Тому першою потребою вважаємо наведення законного порядку в діяльності суб'єктів економіки. Йдеться про перший етап реанімації економіки. Очевидно на старті цього етапу слід передбачити участь держави в економічному житті, для цього найперше повернути в державну власність всю енергетику.

(Не може вважатись логічним те, що, наприклад, тарифи на електроенергію визначає державний орган, а власником обленерго є приватник, причому в більшості випадків – російський. Тобто, держава дбає про прибуток бізнесмена, викручуючи руки громадянам і юридичним особам.

Це, сказати б, морально-політична і соціальна частина питання. Але є обов'язкова частина – технічна і технологічна. Енергетика має бути цілісною системою, централізованою, оскільки від турбіни на станції (станціях) до розетки чи вимикача у квартирі вона єдина. Переважна більшість людей (майже всі!) не уявляють, наскільки складна ця система, наскільки вразлива від багатьох обставин, наскільки катастрофічним може стати її вихід з ладу. А підстави для того в Україні дозріли: жахливе недофінансування, дефіцит кадрів, тупа децентралізація у вигляді приватизації на догоду бізнесу і криміналу. Навпаки, її потрібно, об'єднавши, прискорено розвивати, оскільки на її лише основі можна долучитися до науково-технічного прогресу в якості здатних хоч би повторювати чужі досягнення, а не бути тубільними внаслідок злочинних «реформ» і жадоби відомих усім персонажів).

Інвестиційно привабливими можуть бути проекти, що перед-

бачають вигоду для зарубіжних партнерів. Умови інвестицій при тому не збільшують боргову залежність країни. Такими є розвиток транзитних мереж, умовно, «із варяг у греки» та «Шовковий шлях». Нами здійснене попереднє представлення проекту водного шляху з Балтійського до Чорного морів з використанням річок у Латвії, Білорусі та Україні. Ідея зацікавила потужні інвестиційні компанії (їхні умови: повернення затрат з прибутку від експлуатації шляху) та владу згаданих країн (крім нашої, – нізвідки красти). Потрібне політичне рішення для реалізації проекту. Він відкриває можливості створення каскаду не-

ДЛЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ, БЕЗПЕРЕЧНО, ПОТРІБНІ ЗАРУБІЖНІ ІНВЕСТИЦІЇ. ЇХ ВЛАСНИКИ В ЄВРОПІ І ВСЬОМУ СВІТІ Є, ВОНИ МАЮТЬ ПОТРЕБУ І МОЖУТЬ ВКЛАДАТИ В УКРАЇНУ ВЕЛИКІ КАПІТАЛИ, АЛЕ... НЕ В ЗЛОДІЙСКУ ДЕРЖАВУ

великих гідроелектростанцій, шляхових переходів, відновлення природного рельєфу дна Дніпра (отже, гідроекологічну реконструкцію водного басейну центральної України). Це сотні тисяч робочих місць, стимул для суднобудування та спеціальної техніки для очистки рік і водоймищ, зведення берегових споруд, доріг і торгових терміналів, створення кількох вільних економічних зон. Затрати (близько 12 млрд. \$) самоокупні, оскільки згаданий шлях в 4 рази зменшує теперішні транспортні витрати на товари з Скандинавії і північної Європи до країн Середньоземномор'я і навпаки.

Зацікавленість може викликати і участь України в забезпеченні авіаційного, залізничного та автомобільного сполучень із Заходу на Схід, про що не раз інформували нашу байдужу владу представники Японії та Китаю. Ці проекти безумовно вигідні і для Казахстану та країн Середньої Азії.

Передбачаємо, що нова влада займеться організацією здійснення величезної екологічної програми, найперше утилізацією та переробкою відходів. Рациональна організація цієї справи може, зокрема, майже повністю

забезпечити малі і середні міста теплом, різко зменшити комунальні тарифи, зробити в Україні довкілля таким, яким воно є в Австрії, Швейцарії, Ісландії... Саме таким бачимо один із шляхів у Європу.

6. Агропромисловий комплекс – стимулятор розвитку економіки.

Аграрний сектор – один з ключових в економіці, однак ми не згодні із закличками нинішньої влади (на догоду її зарубіжним наставникам) про перетворення України в «могутню аграрну державу». По-перше, вона такою була і є. Сьогодні – тому, що знищені інші галузі економіки, отже у ВВП частка аграрного виробництва займає провідне місце. По-друге, в розвинених країнах Європи ця частка займає 4-10%, що є ознакою сучасної економіки, а не її сировинного змісту, як у нинішній Україні. По-третє, наш аграрний сектор сьогодні виглядає вотчиною латифундистів, котрі займаючись винятково рослинництвом, нещадно експлуатують землю, знижують її родючість, безконтрольно і бездумно використовують хімічні матеріали. (Власне, так завжди

діють колонізатори, якими у нас здебільше є співгромадяни, котрі своє майбутнє не зв'язують з Україною.)

Один із найбільших злочинів проти України зробили президент Л.Кучма в супроводі «патріотів»

при владі та групи лизоблюдів з дипломами про наукові звання в економіці аграрного сектору. Якщо дії «національно свідомих» можна пояснити ревним виконанням волі наставників із Заходу, – зруйнувати колективні господарства як опору радянського ладу в селі, то лише примітивністю, звичайним невіглаством пояснюються дії «липівих» академіків та докторів, що підспівували організаторам злочинства.

Загальним підсумком «реформ» в АПК стало знищення села – основи українства взагалі, витіснення українців із їхнього природного середовища, а ще імпорт цукру, м'яса, молока і «молоковмісних» продуктів, шалені ціни на продукти харчування.

Важливо, що так звані реформи здійснені всупереч ухваленим з ініціативи соціалістів законів «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві», «Земельний кодекс» в редакції 1990 року. Нав'язливою манією усіх президентів (крім, хіба-що, Л.Кравчука) та урядів було перетворення землі сільгосппризначення в товар. Паювання земель, виділення паїв у натурі (злочин Л.Кучми), видача державних

актів на паї (за наполяганням прем'єра Ю.Тимошенка) як юридичної підстави для переходу права власності – механізму відбирання земель, – це підготовка грандіозної афери. Вона стримується поки-що мораторієм. На його припиненні уже відкрито наполягає МВФ, залежні владці та політологи, псевдовчені – аналітики. В Україні залишилися лише поодинокі суб'єкти господарювання на селі, які успішно працюють, зберігши та вдосконаливши попередні форми господарювання, забезпечуючи роботою і заробітком людей, залишаючись оптовими поставальниками м'ясної та молочної продукції, дбаючи про школи, медичні заклади, будинки культури, церкви, дороги, водопостачання та інші потреби села.

Нами підготована детальна концепція земельних відносин в Україні та розвитку АПК. В її основі – збереження землі у власності України. Передбачено:

- ♦ викуп державою земельних паїв;
- ♦ створення Державного земельного банку;
- ♦ домінування орендної форми відносин;
- ♦ використання земельної ренти на користь місцевих громад, для вирішення конституційних гарантій про освіту і охорону здоров'я;
- ♦ стимулювання державою фермерства і крупнотоварного аграрного виробництва та переробки продукції;
- ♦ збереження і захист родючості ґрунтів.

Розуміємо, що наслідки «реформ» зайшли далеко, тому не пропонуємо вдаватися до якихось насильницьких дій, експропріації зокрема. Нинішні латифундисти можуть розраховувати на збереження прав орендарів при обов'язковій умові: на кожні 2 га орної землі утримувати 1 корову (інакше родючість землі буде остаточно знищено). Користувачі змушені будуть шукати ефективні форми господарювання, – кооперування, фермерство тощо.

Загалом вважаємо необхідним запроваджувати досвід голландців, де, як правило, в кожному населеному пункті є провідний господарюючий суб'єкт, юридична особа (здебільше фермер). Функціонування фермерства, збереження їх кількості і всебічна підтримка – предмет постійної турботи уряду. Очевидно тому Голландія найрозвиненіша в аграрному відношенні країна.

Наслідком пропонованих змін стануть тисячі господарюючих суб'єктів. Вони будуть споживачами промислової продукції, стимулюючи вітчизняне виробництво тракторів, комбайнів, ґрунтообробної техніки, доїльних апаратів, холодильників, обладнання для переробних підприємств. Держава зможе створити умови, щоб фермеру було вигідно купувати вітчизняні засоби через їх ціну, якість, гарантії обслуговування, інші умови. Це не утопія, а єдино реальний шлях порятунку села, розвитку АПК, відновлення промисловості, вирішення проблеми зайнятості, входження в перший етап приєднання до нової світової науково-технічної революції.

**ПРОДОВЖЕННЯ
в наступному номері**

Наступний рік для багатьох з нас розпочнеться з дуже неприємних відчуттів і тяжких роздумів про те, як звести кінці з кінцями

ГАЗОВИЙ ГЕНОЦИД ТРИВАЄ

ЩЕ ОДНА "ПЕРЕМОГА": УКРАЇНЦЯМ ЗНОВУ ПІДВИЩИЛИ ТАРИФИ НА ГАЗ. І ЦЕ ЩЕ НЕ КІНЕЦЬ...

Олександр Полуянов

Головна страшилка сезону, про яку більшість населення намагалася навіть не думати, все-таки стала реальністю: з 1 листопада ціни на газ для населення зростуть на 23,5%. Про це 19 жовтня увечері на засіданні Кабміну заявив прем'єр-міністр Володимир Гройсман. Це означає черговий крутий виток подорожчання всіх товарів і послуг, оскільки паливна складова є скрізь.

СКАЖІТЬ СПАСИБІ, ЩО НЕ НА 60%

При цьому прем'єр Гройсман дав зрозуміти, що ми маємо бути ще вдячні уряду, і йому особисто - адже спочатку йшлося про підвищення тарифів на 60%.

"Я розумію, що для кожної української сім'ї це важко. Але хочу сказати, що ми розпочинали переговори з того, щоб підвищити від діючої ціни на 60%. Але в результаті наших переговорів і компромісу знайшли інший підхід. І ціни на газ з 1 листопада виростуть лише на 23,5%. Не на 60%. Це те, що нам вдалося неймовірними зусиллями досягти в результаті цих переговорів", - заявив Гройсман в ході засідання уряду.

Таким чином, вартість блакитного палива для населення складе 8 550 грн (305 доларів по нинішньому курсу) за тисячу кубометрів газу, або 8,55 грн за кубометр (замість нинішніх 6,96 грн).

Одже, українці вже в наступному місяці платитимуть за блакитне паливо по нових тарифах.

У Національній комісії в сферах енергетики і комунальних послуг (НКРЕКП) вже заявили: наступний крок - перерахунок вартості опалювання. Тобто, якщо газ дорожчає в листопаді, то гаряча вода і тепло - в грудні. Відповідно, нові рахунки за газ українці

отримають вже в грудні, а за опалювання і гарячу воду - в січні 2019-го. А враховуючи, що в опалювальний сезон до 70% усіх витрат на комунальні послуги - це вартість опалювання, то наступний рік для багатьох з нас розпочнеться з дуже неприємних відчуттів і тяжких роздумів про те, як звести кінці з кінцями.

Експерт з питань енергетики Юрій Корольчук розповів, що при підвищенні вартості газу на 23,5%, тарифи на тепло і гарячу воду виростуть приблизно на 15-20%.

"Якщо сьогодні ціна в середньому близько 1200 грн за одну гікалорію (вона може відрізнятися по регіонах), то можна говорити про те, що підвищення станеться в коридорі 15%. Тобто замість 1200 грн люди платитимуть приблизно 1300-1350 грн. Може трохи більше, залежно від регіону", - відмітив експерт.

Таким чином, вже зараз зрозуміло, що поточний опалювальний сезон стане рекордно дорогим.

І ЦЕ ТІЛЬКИ ПОЧАТОК

Нагадаємо, Україна у рамках співпраці з МВФ зобов'язалася перейти до ринкових цін на газ, проте влітку та восени 2017 року відмовилася від виконання зобов'язань. І нинішнє подорожчання газу є необхідною умовою для відновлення фінансування з боку МВФ. При цьому підвищення вартості газу для населення на 23,5% - це тільки початок. Вже до 1 травня 2019 року треба довести вартість газу до рівня 80% імпортного паритету, а до 1 січня 2020 року ціна для населення повинна зрівнятися з імпортною.

Що це означає для пересічного українця в цифрах?

Як говорять експерти, для того, щоб зрозуміти, яка ціна є ринковою (на рівні імпортного паритету) - треба просто подивитися на тарифи, які щомісячно встановлюють для промислових під-

приємств. В поточному жовтні промисловість платить за газ більше ніж 13 і до 14 тисяч гривень. Це означає, що з 1 травня 2019 року вартість газу для населення становитиме 11-11,2 тис. грн за 1000 кубів, а до кінця 2019 року - 14 тис. грн - тобто зросте в 2 рази.

Але і це - за умови, що гривня залишатиметься в колишніх значеннях по відношенню до долара - адже імпортні ціни встановлюються в американській валюті. Якщо ж гривня девальвує, то відповідно зростуть і вказані ціни.

Мешканцям міських багатоповерхівок, звичайно ж, цікавіша ситуація з опалюванням. Порахувати ціну гарячої води і опалювання при підвищенні вартості палива нескладно. Як говорять експерти, в собівартості тепло генерації близько 80% займає газ. Тому при зростанні ціни палива на 25%, тепло подорожчає на 20%, якщо ціна газу зросте в півтора рази, тарифи на обігрів зразу ж підвищаться на 40%, якщо ж газ подорожчає вдвічі, то готуйтеся платити на 80% більше.

Так, наприклад, якщо ви живете в двокімнатній квартирі, і платили за опалювання 1000 грн, то в цьому опалювальному сезоні (з грудня) заплатите 1200 грн, а в наступному - спочатку 1800 грн, а з початком 2020-го - 2000 грн. Але повторимося - це якщо гривня стоятиме на місці по відношенню до долара.

ПОПИЛИ КАВУ В ПАРИЖІ

Окрім головного болю для простих українців, нинішнє підвищення тарифів породжує і дві великі проблеми для уряду. По-перше, треба буде терміново вносити корективи в проект держбюджету на 2019 рік - адже істотно зростуть витрати на надання субсидій малозабезпеченим громадянам. "У собівартості виробництва тепла ціна газу є основною складовою - близько 80%. Тому подорожчання блакитного палива

однозначно спричинить істотне зростання житлово-комунальних тарифів вже в найближчий опалювальний сезон. Підвищення витрат населення на комунальні послуги збільшить кількість субсидіантів, тобто сімей, що потребують державної підтримки. Відповідно, витрати держбюджету на виплату субсидій різко збільшаться", - вважає експерт аналітичного центру "Український інститут майбутнього" Андріан Прокип.

Щоправда, ряд експертів висловлює припущення, що влада все-таки не збільшуватиме витрати на субсидії, а піде вже уторованою доріжкою: за допомогою різних маніпуляцій скорочуватимуть об'єми державної допомоги, а то і зовсім відсікати від субсидій.

По-друге, зросте заборгованість населення за комуналку, яка і так вже досягла астрономічних значень.

"Як мінімум будуть зростати борги, пов'язані з комунальними послугами. Вони зараз вже досягають 40 мільярдів гривень. Ми знаємо, що в проекті бюджету, який зараз є, уряд заклав зменшення цифри на субсидії на 16 мільярдів, до 55 млрд грн. Грубо кажучи, уряд наперед заклав ідею скорочення кількості людей, домогосподарств, які отримуватимуть субсидії. Ми зіткнуємося з ситуацією колосальних неплатежів, а це, без сумніву, гратиме свою роль на виборах. Якщо навіть не станеться якогось масового мітингу або масової демонстрації, то я думаю, що платіжки, які отримуватимуть громадяни, будуть найкращою агітацією проти Президента і уряду, проти діючого курсу", - заявив політолог Олексій Якубін.

За його словами, заборгованість населення виросте приблизно пропорційно зростанню тарифів - на першому етапі на 20%, тобто до 50 млрд грн.

Від себе зазначимо, що такого ще не було - щоб влада підвищувала тарифи за півроку до виборів. Звичайно ж, це відіб'ється на електоральних перспективах - як самого Порошенка, так і усієї партії влади. За словами експертів, якщо раніше рейтинг чинного президента (якщо вірити замовленим соціопитуванням) був на рівні 5-8%, то після чергового підвищення ціни на газ він може впасти до 3% і нижче.

ТОЧКА ЗОРУ

Хабар за Томос?

Дар'я Чепурна

На минулому тижні, 18 жовтня 2018 року, народні депутати підтримали Проект закону № 9208, внесений Президентом України, щодо передачі пам'ятки архітектури національного значення - Андріївської церкви Вселенському Патріархату. У пояснювальній записці говориться, що для так званого "посольства" Вселенського патріархату необхідна культова споруда, в якій би представники Константинополя могли регулярно проводити богослужіння. Також сказано, що передача храму повинна сприяти прискоренню надання Україні Томосу.

З ІСТОРІЇ КИЄВА

За легендою, колись місце під горою, на якій стоїть Андріївська церква, було повністю покрито водою. Замість Дніпра тут знаходилося море. Воно відступило тоді, коли апостол Андрій хрестив пагорб і встановив на ньому хрест.

Вважається, що якщо у Андріївській церкві задзвонять дзвони - море повернеться й затопить Київ і все його Лівобережжя. До речі, в Андріївській церкві немає дзвонів. Цікаво, чи пов'язано це якимось з легендою та побоюваннями, що від ударів дзвону київське море затопить місто?

Андріївська церква була закладена в 1744 році у зв'язку з приїздом Єли-

завети І до Києва та за її наказом. Імператриця власними руками заклала в основу церкви три перших цегли. На будівництво церкви з казни було виділено двадцять тисяч рублів, що на ті часи було величезною сумою.

Храм називають «лебединою піснею» великого архітектора Бартоломео Растреллі. Андріївська церква - це його єдина в Україні збережена робота. Він її спроектував, а втілював ідею в життя московський зодчий Іван Мічурін.

Церква виконана в стилі бароко, для якого характерні такі риси, як велика кількість позолоти, велика різноманітність декору, мальовничість, ефектність.

Так як церква розташована на схилі гори, вона була встановлена на дво-поверховий фундамент, на якому облаштовано терасу та яка є чудовим оглядовим майданчиком Києва.

Внутрішнє оформлення інтер'єру церкви вражає не менше, ніж її фасад. Ліпні прикраси, різьблення, розпис церкви, позолота - всім цим керував Растреллі особисто. За його проектом був виконаний іконостас червоного кольору з липи й покритий сухозлітним золотом, його висота - більше двадцяти метрів і на ньому розташовані 39 ікон.

Свою назву Андріївська церква отримала на честь апостола Андрія Первозванного, який, якщо вірити легенді, передрік її появу на цьому місці. Як написано в «Повесте временных лет», саме на горі був споруджений хрест Андрієм Первозванним. З цього місця й починається історія християнства в Київській Русі.

У XIX столітті Андріївська церква могла бути знищена. Згідно з планом імператора Олександра II про розширення Київської фортеці, на Київських пагорбах мали побудувати кріпосні споруди, а церкву знести. Але таке рішення було оскаржене камергером російського імператорського двору, істориком церкви, драматургом і поетом Андрієм Муравйовим, мо-

квичем за народженням, киянином у душі. Він жертвував Андріївській церкві величезні кошти.

Андріївська церква ледь не згоріла. У неї три рази вдаряла блискавка, а в 1892 році стихія так розгулялася, що в результаті сильної грози була зіпсована позолота, обпечена люстра перед вівтарем, обвалилася штукатурка, а блискавка ледь не вбила церковного служителя.

З 1968 року і до сьогоднішнього дня Андріївська церква була музеєм, одним з філій Національного заповідника «Софія Київська».

СЬОГОДЕННЯ

Була... Але 18 жовтня 2018 року народні депутати підтримали законопроект щодо передачі пам'ятки архітектури національного значення - Андріївської церкви Вселенському Патріархату.

Проект закону № 9208, внесений Президентом України, депутати ВР цього дня включили до порядку денного 232 голосами «за» та розглянули за скороченою процедурою.

Документом запропоновано установити, що «Андріївська церква, яка є визначним об'єктом культурної спадщини, пам'яткою архітектури національного значення, як культова споруда, що перебуває у

державній власності, передається в безоплатне постійне користування Вселенському Патріархату для здійснення богослужінь, релігійних обрядів, церемоній і процесій».

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

РЕЗЮМЕ

З огляду на те дійство, що відбулося, на пам'ять спала радянська кінокомедія «Іван Васильович змінює професію» та епізод, коли керуючий будинком Іван Васильович Бунша в образі Івана Грозного хоче подарувати Кемську волость шведам. Але злодій - рецидивіст Жорж Милославський з вигуками: "Ты что, сукин сын, самозванец, казенные земли разбазариваешь?! Так никаких волостей не напасешься... Такие вопросы, дорогий посол, с кондачка не решаются. Нам надо посоветоваться с товарищами", - не дав йому це зробити.

А от Голова Верховної Ради Андрій Парубій, вигукнувши: "Чорти хай бісяться, а українці голосують за!" - закликав парламентарів голосувати за передачу пам'ятки архітектури національного значення Андріївської церкви Вселенському Патріархату.

Висновки кожен може зробити сам...

Алексей Градов

НОРМАЛЬНАЯ ЖИЗНЬ

ЧТО ВКЛАДЫВАЕТ ПРЕЗИДЕНТ ПОРОШЕНКО В ЭТО ПОНЯТИЕ?

На днях глава государства обеспокоился тем, что многие украинские пенсионеры получают пенсионные выплаты ниже уровня прожиточного минимума. Такое заявление Петр Алексеевич сделал 16 октября, во время посещения полигона в Яворове. Напомним, что на сегодняшний день этот социальный стандарт для нетрудоспособных граждан составляет 1435 грн.

ПРАВО ВЫБОРА

В этом же заявлении президент призвал Кабинет министров разработать систему дополнительных компенсаций из бюджета для пенсионеров, чьи пенсии меньше прожиточного минимума. И добавил, что люди должны получать те выплаты, которые смогут "обеспечить им нормальную жизнь".

Подождите, сказанное, приходим к логическому умозаключению: по мнению президента, 1435 гривен – это как раз та сумма, которая может обеспечить нормальную жизнь для украинского пенсионера. Абсурдность такого утверждения очевидна каждому, кто хоть чуточку знаком с нашими реалиями. Попутно заметим, что 1435 гривен (порядка 51 доллара по нынешнему курсу) – это ровно в три раза меньше черты бедности (5 долларов в день, или \$150 в месяц), установленной ООН.

Иными словами, 1435 гривен в месяц – это уровень крайней, беспросветной нищеты – и именно к нему Порошенко призвал подтянуть пенсии людей, называя это "нормальной жизнью". Особый цинизм здесь состоит в том, что это говорит долларовый миллиардер, олигарх, который даже понятия не имеет – как можно на такую сумму целый месяц питаться, покупать лекарства и платить коммуналку. О культурном отдыхе, приобретении одежды, бытовой техники, текущих потребностях и прочих "излишествах" мы вообще умолчим.

Зато купленные олигархами средства массовой информации рассказывают нам о свободе выбора, которой при Советам мы не видели и не знали. Наверное, в этом и состоят все прелести капитализма: хочешь работать за копейки – работай в Украине, не хочешь – уезжай на заработки. Хочешь – учись, не хочешь – будь неучем. Хочешь быть богатым – будь, все зависит от тебя самого. А если ты бедный – значит лодырь, дармоед и тупица. Потому что в "обществе равных возможностей" у всех есть право выбора.

И оно действительно есть. Это видно повсюду, а особенно наглядно – на базаре и в магазине. Вот у прилавка молочницы на рынке стоит старушка-пенсонерка и просит отстереть ей 50 граммов творога – на большее у нее нет денег. Продавщица изо всех сил упирается, очередь начинает роптать: кто-то на старушку – мол, задерживает очередь, а кто-то на продавщицу (не хочет войти в положение). Дело закончилось тем, что старушка со слезами на глазах отошла ни с чем. Это и есть "нормальная жизнь" на прожиточный минимум, утвержденный правительством.

А вот супермаркет, вдоль рядов идет пара. По протокольному лицу и объемному животу мужчины сразу видно – чиновник или "слуга народа". Его жена бросает в коляску все, что попадается на глаза – килограммами, литрами, упаковками. Затем мужчина складывает кульки в багажник припаркованного рядом "Опеля" и чета уезжает. И абсолютно очевидно, что между ними и той пенсионеркой – пропасть. А объединяет их лишь одно – право выбора. Бедный реализует это право тем, что может купить 50 граммов творога (если повезет), а может ограничиться одними макаронами. А богатый выбирает по вкусу, цвету, запаху, качеству, а главное – по желанию.

МЕЧТАТЬ НЕ ВРЕДНО

Так уж получилось (и это можно считать символическим), но свое заявление Петр Порошенко сделал как раз накануне Международного дня борьбы с бедностью. Напомним, что именно 17 октября 1948 года в Париже была подписана Всеобщая декларация прав человека, чтобы отдать дань памяти жертвам крайней нищеты, насилия и голода. С тех пор прошло 70 лет, но и сегодня, в соответствии со стандартами ООН, около 2 млрд человек на планете живут меньше чем на \$2 в день - преимущественно это население африканских и самых бедных азиатских стран. К большому сожалению, в их число вошла и значительная часть населения Украины (около 60%). Об этом же говорят и места нашей страны в различных международных рейтингах.

Например, согласно данным МВФ, Украина – одна из самых бедных стран мира, и самая бедная страна в Европе. Достаточно сказать, что в результате "успешных реформ", за последние годы мы скатились по уровню ВВП на душу населения на позорное 134 место – всего 2656 долларов на человека, пропустив вперед даже хронически нищую Молдавию (2694 доллара). Кстати, по уровню зарплат мы от Молдавии тоже отстали.

ОКОЛО 2 МЛРД ЧЕЛОВЕК НА ПЛАНЕТЕ ЖИВУТ МЕНЬШЕ ЧЕМ НА \$2 В ДЕНЬ - ПРЕИМУЩЕСТВЕННО ЭТО НАСЕЛЕНИЕ АФРИКАНСКИХ И САМЫХ БЕДНЫХ АЗИАТСКИХ СТРАН. К БОЛЬШЕМУ СОЖАЛЕНИЮ, В ИХ ЧИСЛО ВОШЛА И ЗНАЧИТЕЛЬНАЯ ЧАСТЬ НАСЕЛЕНИЯ УКРАИНЫ (ОКОЛО 60%).

Что же касается хваленной "евроинтеграции", то здесь интересное заявление сделала директор Всемирного банка по делам Украины, Беларуси и Молдовы Сату Кахконен. По ее словам, при нынешних темпах экономического развития, Украине потребуется как минимум 100 лет для того, чтобы догнать соседние европейские государства. По сути, для ныне живущих это означает "никогда".

Понятно, что при такой бездарной экономической политике, о более высоких социальных стандартах украинцам остается только мечтать. И если в Украине прожиточный минимум даже теоретически рассчитан только на самые необходимые и самые дешевые продукты и товары (на практике он не обеспечивает даже этого), то во многих странах – это качественные товары для нормальной жизни современного человека. Так, в продовольственной корзине развитых стран можно встретить:

- ♦ интернет и услуги связи
- ♦ поездки на такси
- ♦ услуги в косметических салонах
- ♦ качественный алкоголь
- ♦ путешествия и отдых
- ♦ покупка и содержание автомобиля
- ♦ корм для домашних любимцев.

И многое другое. Если же сравнивать саму величину прожиточного минимума, то даже в странах - бывших советских республиках, он намного выше. Например, в Казахстане он составляет 2300 гривен (в пересчете), а в России – 4600 грн. О странах Запада и говорить

нечего: в США и Канаде – 40 000 грн, в Испании – 30 000 грн, в Швеции – 25 000 грн и т.д.

МЕНЬШЕ НАРОДА – БОЛЬШЕ КИСЛОРОДА?

Впрочем, не исключена возможность, что лет через 10 реальные доходы украинских пенсионеров действительно вырастут. Просто потому, что их станет значительно меньше.

Как известно, год назад в стране началась пенсионная реформа – в начале октября 2017 Верховная Рада приняла соответствующий закон, и буквально за неделю он вступил в силу. Начиналось все "за здравие" – выросла минимальная пенсия, почти девять миллиона пенсионеров получили добавки – но в основном это были люди, которые вышли на заслуженный отдых в течение последних 10 лет и имели значительный трудовой стаж. А послевоенное поколение практически осталось без доплат и многие из них до сих пор продолжают получать пенсии от 1,5 до 2 тысяч гривен.

Возможно, именно хроническая нищета этой категории граждан и послужила причиной ускоренного вымирания пенсионеров. Как сообщили в Пенсионном фонде, в октябре 2017 года на учете состояло 11 млн 766 тыс. 800 пенсионеров. А по состоянию на июль 2018 официально в стране насчитывалось 11 млн 441 тыс. 400 человек. То есть, с начала реформы, всего за неполный год в Украине физически стало на 325 тысяч 400 пенсионеров меньше.

Расправившись с самыми старыми и малоимущими, пенсионная реформа резко сократит и количество новых пенсионеров. Как мы уже писали, для них будет поэтапно повышаться минимальный страховой стаж, хотя формально закон не предусматривает повышения пенсионного возраста. Тем не менее, для выхода на пенсию в 60 лет уже в этом году надо иметь 25 лет страхового стажа. При стаже от 15 до 25 лет на пенсию можно будет выйти в 63 года; если стаж "не дотягивает" до 15 лет – в 65 лет. Указанные нормы ежегодно будут увеличиваться на 1 год – до 2028, когда минимальный необходимый стаж достигнет до 35 лет.

В результате, в 2028-м все, у кого от 15 до 25 лет стажа, будут выходить на заслуженный отдых в 65 лет. Имея стаж от 25 до 35 лет, можно будет выйти на пенсию в 63 года, а от 35 лет стажа и более – в 60 лет. По расчетам экспертов, при таком раскладе половина 60-летних украинцев в 2028-м вынуждены будут продолжать работать как минимум до 63 или 65 лет.

Именно эти расчеты позволили некоторым оптимистам предположить: если пенсионеров станет в два раза меньше, то и денег им достанется больше. Однако эксперты утверждают, что это не так – количество денег уменьшится точно в такой же пропорции. Просто сегодня на выплату пенсий государство доплачивает Пенсионному фонду из госбюджета огромные суммы (в этом году – 140 млрд. гривен), а пенсионная реформа, сократив количество пенсионеров, приведет к выходу Пенсионного фонда на самофинансирование.

ПРО ЩО МОВЧИТЬ ТЕЛЕВІЗОР

Тігіпко купує "Кузню" Порошенка

Антимонополийний комітет України надав дозвіл Сергію Тігіпко на придбання понад 50% акцій ПрАТ "Завод" Кузня на Рибальському".

Про це йдеться в повідомленні АМКУ.

"Надано дозвіл фізичній особі – громадянину України [посередковано через

компанію "Евінз Лімітед" (м. Нікосія, Кіпр)] на придбання акцій ПрАТ "Завод" Кузня на Рибальському" (м. Київ, Україна), що забезпечує переви-

щення 50 відсотків голосів у вищому органі управління товариства", - йдеться у повідомленні.

Заява Тігіпка надійшла в комітет 26 вересня цього року, після чого відомство почало аналіз.

Група "ТАС" Тігіпко підтвердила інформацію про досяг-

нення попередньої домовленості про покупку "Завод" Кузня на Рибальському".

Вартість і терміни завершення угоди не розголошуються.

Найбільший акціонер заводу "Кузня на Рибальському" - фонд "Прайм Ессетс Капітал" Петра Порошенка з пакетом 82,5% акцій. Ще 11,5% акцій підприємства належить фонду "ВІК" Ігоря Кононенко.

Попри те, що президент Порошенко називає українську армію найсильнішою в Європі, бажаючих служити в її лавах стає все менше.

ЗДАМСЯ БЕЗ БОЮ

ЧОМУ УКРАЇНЬКА МОЛОДЬ МАСОВО УХИЛЯЄТЬСЯ ВІД АРМІЇ

Олександр Михайлов

Цього року призов до армії в Україні розпочався 1 жовтня, причому спеціальним президентським указом він продовжений на місяць. І хоча раніше президент Петро Порошенко клятвено пообіцяв, що солдат-строковиків не відправлятимуть на фронт, проте сьогодні деякі експерти висловлюють побоювання, що у зв'язку з обстановкою, що склалася, ця обіцянка може бути порушена.

ПОЛІЦІЯ ВАЖЛИВІША

В першу чергу експертів насторожило те, що в тексті президентського указу не вказана точна кількість призовників. Висловлюються припущення, що в Генштабі просто не знають, скільки солдат-строковиків може знадобитися армії у зв'язку з масовими звільненнями контрактників.

Тільки з початку цього року армію покинули понад 11 тис. контрактників, а до кінця року ця кількість може зрости до 30 тисяч. У Міністерстві оборони сподіваються, що підвищення окладів рядових до 9 тис. грн (\$322) допоможе переламати таку тенденцію, проте експерти сумніваються, що і така зарплата утримає контрактників від звільнення. Це означає, що їх місце на прифронтових позиціях в Донбасі можуть в найближчому майбутньому зайняти солдати строкової служби.

Як відомо, головна причина відтоку контрактників зі ЗСУ - низькі зарплати. Сьогодні дохід військовослужбовця першого року служби відстає від рівня середніх зарплат по країні приблизно на 1 тис. грн і складає близько 7,5 тис. грн (\$268). Раніше з проханням підвищити оклади контрактникам до прем'єр-міністра Гройсмана звернувся глава оборонного відомства Степан Полторак. Щоб задовольнити це прохання, потрібно буде додатково знайти в держбюджеті 4,5 млрд грн.

Що цікаво, для підвищення зарплат співробітникам поліції влада знайшла кошти без проблем. Так, на сьогодні мінімальна зарплата патрульного в Києві складає 10,3 тис. грн (\$368).

На думку експертів, такий перекид у бік МВС виник не випадково. Правляча верхівка України розуміє, що відношення населення до влади залишає бажати кращого (м'яко кажучи), тому поліція зараз в пріоритеті. На Банковій усвідомлюють, що у разі масових протестів розгнати недоволених буде не армія, а МВС.

СУЦІЛЬНИЙ НЕКОМПЛЕКТ

Але повернемося до призовників. Попри те, що президент Порошенко називає українську армію найсильнішою в Європі, бажаючих служити в її лавах стає дедалі все менше. Наприклад, в Ужгороді 70% призовників не з'явилися у військоматі,

а в Києві цей показник ще вищий. Як розповів військовий комісар Київського гарнізону Сергій Клявін, в столиці України на сьогодні ухильники складають 80% від загального числа призовників, або 33 619 чоловік. Дані про тих, хто намагається уникнути служби в армії, вже передані в поліцію, щоб правоохоронні органи почали розшук молодих людей.

З місць раз у раз приходять повідомлення про те, як працівники військоматів намагаються укомплектувати українські казарми. Наприклад, в Тернопільській області проводять облави: хлопців, які навіть повістки не отримували, забирають прямо посеред вулиці, не дозволяючи навіть передошукатися і подзвонити рідним. А військовий комісар Черкас звернувся в місцевий виконком з проханням організувати зустрічі з підприємствами, які ігнорують прохання військомату надати списки працівників призовного віку.

Виявилися і традиційні проблеми: в Одеській області заарештований офіцер військомату, який торгував "білими квитками", - "всього" по 3 тисячі доларів.

В цілому, влада намагається розв'язати проблему за допомогою посилення покарання для ухильників. Наприклад, минулого року тільки в Дніпропетровській області відносно таких осіб було ухвалено 96 кримінальних вироків. Також було оголошено про створення єдиної бази військовозобов'язаних чоловіків у віці від 17 до 60 років - передбачається, що вона полегшить пошук тих, хто ховається від армії.

Серйозний скандал розгорівся після того, як військовий комісаріат Львівської області опублікував минулого року список з 15 тис. ухильників. Але реакція набула зворотнього характеру: замість того щоб критикувати фігурантів списку за недостатній патріотизм, громадськість і правозахисники звинуватили комісаріат в порушенні прав людини і незаконному розголошенні персональних даних. Під тиском

громадськості список був незабаром видалений з мережі.

За словами працівників військоматів, за кожним призовником сьогодні ведеться справжнє полювання. Молоді люди вже навчилися уникати повісток - не розписуються в їх отриманні, а родичі відмовляються відкривати двері військовим.

"Багато молодих людей від'їжджає за кордон: хто вчиться, а хто працювати - і знайти їх потім неможливо. Ще кілька років тому призова виконувалася переважно за рахунок жителів невеликих сіл, але цього року і вони масово поїхали на заробітки за кордон. Служити скоро буде нікому", - нарікає один з офіцерів.

ПРИЧИНИ І НАСЛІДКИ

Масове ухилення від призову - явище для України не нове. Минулого року у більшості областей країни план по призову так і не був виконаний.

І хоча проблема з набором призовників спостерігається в усіх регіонах країни, але найбільш жалюгідні результати призову в західних регіонах (ще гірше, ніж в Києві). Добровільно приходять тільки одиниці - люди побоюються йти в армію через можливість потрапити на фронт, а також того, що їм доведеться захищати будівлі державних органів від радикалів.

Ще одна причина зростання числа ухильників - дідовщина, яка досі існує в українській армії. Як правило, під час бойових дій в армії рівень нестатутних стосунків різко знижується, проте наші Збройні сили стали в цьому відношенні виключенням. З початком АТО на Донбасі число не бойових втрат української армії тільки зросло.

"Проаналізувавши стан небойових безповоротних втрат за увесь період бойових дій, тобто з 2014 до 2018 року, ми побачили жахливу статистику. Майже 900 українських військових загинули в результаті самогубств, а також неумисних вбивств. Це жахливі втрати. Це майже два повноцінні батальйони Зброй-

них сил", - заявив в зв'язку з цим головний військовий прокурор Анатолій Матіос.

Характерно, що самі учасники АТО і цю статистику вважають сильно заниженою. Коментуючи заяву Матіоса, експерт Міжнародного інституту демократії Євгеній Дикий (теж колишній учасник АТО) сказав: "Це та статистика, яку знає наша військова влада, але знає вона не все. У побратимів є можливість приховати самогубство або якийсь інцидент між своїми".

За словами експертів, окрім дідовщини строковикам доводиться стикатися з поганими побутовими умовами і грошовими поборами. Часто можна почути скарги на те, що всю екіпіровку солдатам доводиться купувати за свої кошти, що годують просто огидно, і ніхто не хоче потрапляти в такі умови.

Втім, політологи називають ще одну причину, по якій молодь масово "косить" від армії. За їх словами, все більша кількість українців вважає, що ця війна вигідна владі та їх заокеанським покровителям, а правляча верхівка просто не хоче миру. Таку ж думку нещодавно висловив і Перший заступник голови Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ Олександр Хуг. "Конфлікт триває більше чотирьох років. Українці говорять, що це не їх конфлікт, вони в нього не вірять і не розуміють, чому він до цього часу триває. Вони хочуть завершення конфлікту, і їх треба почути", - заявив Хуг.

Відповідно, все менше залишається тих, хто готовий витрачати своє здоров'я, сили і ризикувати життям заради того, щоб хтось на цьому заробляв капітали, а разом задовольняв свої нездорові політичні амбіції.

І що б не говорила офіційна пропаганда, українці все менше сприймають цю кампанію як захист своєї вітчизни і не хочуть ставати гарматним м'ясом.

НОВІ АМАЗОНКИ

Цікаво, що на усьому цьому непривабливому фоні Петро Порошенко підписав закон (12 жовтня), покликаний зміцнити ЗСУ жінками. Як повідомив офіційний сайт Президента України, документ гарантує жінкам рівні права і можливості з чоловіками при проходженні військової служби у ЗСУ та інших військових формуваннях.

Вступ в силу цього закону дозволить підвищити рівень правового захисту військовослужбовців-жінок, сприятиме збільшенню кількості жінок на військовій службі, у тому числі на вищих військових посадах, - говориться в публікації.

Як відзначається, тепер українські жінки зможуть на рівних почати з чоловіками проходити військову службу, їм буде наданий рівний доступ до посад і військових звань, і рівний об'єм відповідальності під час виконання обов'язків військової служби.

ПРО ЩО МОВЧИТЬ
ТЕЛЕВІЗОР

На дні рейтингу

Україна обіймає 123-ттю сходинку зі 140 країн у рейтингу з рівнем багатства в 1563 дол США на одного дорослого мешканця.

Про це свідчать результати щорічного звіту про світовий добробут Global Wealth Report, підготовленого швейцарським фінансовим конгломератом Credit Suisse.

Найближчі сусіди попереду - Непал (\$ 2054), Камерун (\$ 2282), Кенія (\$ 2306) Бангладеш (\$ 2332), Лесото (\$ 2640).

Позаду в списку - Білорусь (\$ 1563), Таджикистан (\$ 1364), Замбія (\$ 1197), Сирія (\$ 1190), Малі (\$ 1094).

На першому місці знаходиться Швейцарія з понад 530 тис дол на одну дорослу людину, далі слідує Австралія з 411 тис дол та США з майже 404 тис дол.

В десятку також входять Бельгія, Норвегія, Нова Зеландія, Канада, Данія, Сінгапур, Франція.

Для визначення рівня багатства Credit Suisse враховує як фінансові (наприклад, банківські депозити), так і нефінансові активи (наприклад, нерухомість).

За рівнем багатства в цілому Україна як країна посідає 80 місце в світі із сукупним багатством в 55 млрд доларів.

Найближчі сусіди попереду у списку - Кенія, Литва, Естонія, Сальвадор та Казахстан. Сусіди позаду - Латвія, Азербайджан, Грузія, Мальта та Болівія.

На першому місці - США з 98,154 трлн доларів, за якими слідує Китай з 51, 876 трлн доларів.

Далі йдуть Японія (23,884 трлн дол), Німеччина (14, 499 трлн дол), Велика Британія (14, 209 трлн дол), Франція (13,883 трлн дол), Італія (10,569 трлн дол), Канада (8,139 трлн дол), Австралія (7,577 трлн дол).

Окремо Credit Suisse склав рейтинг країн за кількістю багатіїв, до яких віднесено осіб з багатством у понад 50 млн дол. В Україні таких нараховано 135 осіб (у 2017 році було 115), що виводить країну на 53 місце в рейтингу.

НАГАДАЄМО

Закон №6109 "Про внесення змін до деяких законів України відносно забезпечення рівних прав і можливостей жінок і чоловіків при проходженні військової служби у Збройних Силах України і інших військових формуваннях" Верховна Рада проголосувала 6 вересня.

Також 6 вересня парламент України прийняв в першому читанні законопроект, що встановлює гасло українських націоналістів "Слава Україні!" як офіційне військове вітання. Таке рішення підтримали 283 парламентарі при необхідному мінімумі в 226 голосів.

ХРЕН РЕДЬКИ НЕ СЛАЩЕ

ТИМОШЕНКО – ЭТО ТОТ ЖЕ ПОРОШЕНКО, ТОЛЬКО В ЮБКЕ

Александр Полуянов

Эксперты подсчитали, что на сегодняшний день о своих президентских амбициях заявили уже около 50 человек. По большей части это технические кандидаты, которых фавориты планируют использовать на выборах, чтобы раскалывать электорат конкурента и "сливать" компромат. Лишь небольшая группа кандидатов – это серьезные игроки, которые намерены действительно работать на результат на президентских, а затем на парламентских выборах. Однако с наибольшим интересом электорат наблюдает за противостоянием Петра Порошенко и Юлии Тимошенко.

ВОЖДЬ НАЦИИ

Как известно, весь нынешний год социологи неизменно ставят Юлию Тимошенко на первое место в рейтингах президентских выборов. При этом сама Тимошенко четко обозначила своего главного противника в президентской гонке – действующего гаранта Петра Порошенко.

Первое, что бросается в глаза при анализе предвыборной обстановки – это крайне низкий рейтинг одного из "основных кандидатов" – Петра Порошенко. Он абсолютно не пользуется доверием и авторитетом у собственных граждан, и даже опросы самых консервативных американских компаний дают ему не более 3,2% – 3,3% рейтинга. Понятно, что с такими показателями ему будет очень трудно догнать свою главную соперницу на выборах, и единственным его шансом побороться за президентское кресло будет попадание во второй тур. А там он будет говорить о том, что в случае его поражения к власти непременно придет пророссийский кандидат, который с потрохами сдаст Украину Москве.

Чтобы хоть как-то улучшить свои шансы, Петр Порошенко решил монополизировать тему войны и мира и объявил о недопусшении "пророссийского реванша" и "агентов Кремля".

Поэтому Порошенко начал

активную кампанию по созданию имиджа Тимошенко как "пророссийского кандидата". Недавно под ее офисом на улице Туровской прошел "стихийный" флешмоб возмущенной "общественности", участники которого активно увязывали Тимошенко с Медведчуком и Путиным. Акцию активно освещали на телеканалах Порошенко – "Прямом" и 5 канале.

Попутно заметим, что Тимошенко тоже не сидела сложа руки, и огрызалась, как могла. А ее штаб в это время ставил билборды с текстом "Будущее Украины в ЕС, безопасность Украины в НАТО". Так Тимошенко решила перехватить инициативу и лозунги у действующего президента.

Одновременно Порошенко навязчиво позиционирует себя как самого радикального из националистов. Теоретически идея неплоха – радикалы вооружены, хорошо организованы, очень агрессивны, и в решающий момент могут решить вопрос власти. Следовательно, их необходимо возглавить, объединить под собственным руководством, после чего они обеспечат "правильные" результаты любых выборов.

Но при всей своей привлекательности, идея сделать Порошенко фюрером украинских нацистов и внести его во власть на их штыках – нереализуема.

Ведь по ряду причин правые не любят Порошенко возможно даже больше, чем левые.

Всё это не оставляет Порошенко шансов выступить в качестве защитника "идеалов майдана" от "пророссийского реванша". Он просто не в состоянии объединить под своим лидерством достаточное количество правых радикалов. В то же время, Тимошенко собирает голоса и части правых радикалов, и умеренных евроинтеграторов и части левых и пророссийских избирателей.

"МЕНЬШЕЕ ЗЛО"?

По мнению экспертов, рейтинг Тимошенко растёт преимущественно за счёт ненависти народа к Порошенко. Избиратели видят в ней, прежде всего, оппонента Порошенко – политика, способного отнять власть у Петра Алексеевича и устроить ему "сладкую жизнь". Но с какой же программой она действительно идёт к власти?

По мнению ряда экспертов – это та же программа Порошенко, только более жёсткая.

Например, многие украинцы ожидают от Тимошенко попыток наладить отношения с Россией. Зря ожидают. Уже сейчас окружение Юлии Владимировны пытается дистанцировать её от любых политиков, которые имеют репутацию пророссийских (даже если они таковыми и не являются).

Тимошенко планирует опереться на те же социальные слои и группы, на которые опирался Порошенко. Кстати сам Пётр Алексеевич до апреля 2016 года боролся с возглавлявшим "партию войны" Яценюком не потому, что хотел мира, а потому, что желал сам возглавить "партию войны". Сейчас по тому же пути идёт Тимошенко.

Также Тимошенко даёт избирателям надежду: мол, с ее

избранием на высший государственный пост она снизит тарифы ЖКХ. Однако эксперты утверждают: это чистый популизм, в котором Юле нет равных. И даже если она станет президентом, перед ней все равно встанет вопрос о получении новых кредитов МВФ.

"И когда будут пиковые выплаты по долгу в 2019-2021 годов, сможет ли Юлия Тимошенко вдруг каким-то образом пойти на то, чтобы снизить тарифы на газ и коммунальные услуги? Сложно сказать. Сможет ли она выйти из формулы, где газ, в том числе и добытый в Украине, считается по международным рыночным ценам? Не думаю, что стоит ожидать чудес в этой сфере", – считает эксперт Украинского института анализа и менеджмента политики Владимир Воля.

Иными словами, Юлии Тимошенко в случае победы придется иметь дело с теми же условиями МВФ, от которых безуспешно пытались увильнуть правительство Владимира Гройсмана и президент Петр Порошенко.

В своем выступлении 28 сентября Тимошенко пообещала ликвидировать НАК "Нафтогаз". Это вызвало горячее одобрение среди многочисленной части украинцев, привыкшей считать именно эту структуру виновной в грабительских тарифах на газ и отопление. Однако эксперты и тут предупреждают: если Тимошенко станет президентом, то дело, скорее всего, закончится очередной, ничего не значащей реформой "Нафтогаза", которая по сути ничего не изменит. Причем, такая реформа – это одно из международных обещаний Украины.

Экономический эксперт, президент Украинского аналитического центра Александр Охрименко по этому поводу саркастически заметил: "На Майдане тоже много чего обещали, но как только пришли к власти, обещания забыли". Он полагает, что Тимошенко просто хочет занять место Порошенко, чтобы "взять под свой контроль и "Укргаздобычу", и НАК "Нафтогаз".

"Если она станет президентом – она приберет в свои руки трубу (ГТС). Это факт. Кто преуспеет – тот и контролирует трубу. Это украинская традиция. Вспомните президентство Ющенко. Тогда он хотел надзирать за ГТС, но получилось так, что в той борьбе выиграла Тимошенко", – уверен экономист.

Директор Украинского института анализа и менеджмента политики Руслан Бортник солидарен с коллегами. Однако, добавляет он, обещания Тимошенко нацелены не только на избирателя, но и на потенциальных спонсоров – энергетических брансоров.

"Возможно, таким способом она публично делает обещания и предложения своим спонсорам о том, как она будет перестраивать энергорынок страны", – отметил политолог.

ШИЛО НА МЫЛО

Характерной особенностью этих приближающихся выборов является то, что отошли в

тень кандидаты, которые представляют интересы нормального и адекватного проукраинского избирателя – который желает мира, экономического развития, и нормальных партнерских отношений со всеми соседними странами, в том числе и с Россией. "Который видит, что под псевдопатристическими, националистическими лозунгами, и клятвами в любви к США и Евросоюзу, кучка аферистов занимается разрушением и разграблением Украины", – охарактеризовал эту группу избирателей политический эксперт Сергей Слободчук

По его мнению, на данный момент украинцам предлагают выбирать среди прозападных политиков, которые конкурируют между собой за право реализовать неолиберальный курс на территории Украины. В этом плане никаких существенных различий между Порошенко и Тимошенко нет – за каждым из них стоят какие-либо финансово-промышленные и политические группы.

"Поэтому рассматривать президентские выборы как соревнование Пети с Юлей – это значит сильно упрощать ситуацию. В самом деле, если сменятся только лица возле кормушки, но останется внешнее управление, останется олигархическая модель экономики – то что изменится? Просто перераспределять потоки будут не приближенные Порошенко, а фавориты Тимошенко... Народ сейчас шутит, что резонансные голосования в Раде по языку, по санкциям к телеканалам показали: Тимошенко – это тот же Петро, только в юбке", – уточняет политический эксперт.

Анализируя предвыборную ситуацию в стране, невозможно обойти вниманием Оппозиционный блок, на который многочисленная часть избирателей возлагает надежды – как на самую "оппозиционную оппозицию" действующему режиму.

"Сейчас есть официальная, лицензированная властью оппозиция в Верховной раде в виде "Оппозиционного блока". После попадания в парламент большая часть Оппоблока превратилась в "договорную оппозицию". То есть, там существует несколько групп влияния, которые находятся в разных формах симбиоза с властью. Есть соцопросы, которые дают этой политике какие-то цифры, но, по сути, есть эта оппозиция или нет – от этого ни холодно, ни жарко", – заявил в этой связи Сергей Слободчук.

По его словам, этому есть масса подтверждений, а судить нужно не по словам, а по делам.

"Обычно вспоминают, как они отказались голосовать за отставку Арсения Яценюка с поста премьер-министра. Они отказались голосовать за отставку Арсена Авакова. Зато в июле 2017 года голосовали за новую редакцию закона о Конституционном суде, выгодную администрации президента. Перечисляю всё это просто для того, чтобы не быть голословным в критике. Интересная у нас получается оппозиция – оппозиция по вызову", – резюмировал Слободчук.

ТВОЕ ЗДОРОВЬЕ

ВАШ ОРГАНИЗМ ЗАШЛАКОВАН?

КАК С ПОМОЩЬЮ ЛУКА И ЧЕСНОКА ВЫВЕСТИ ТОКСИНЫ

Впервые такие примочки для ног начали использовать на Востоке. Эти компрессы размещают на ногах перед сном, а уже утром они будут темными — это токсины, которые вышли из нашего тела. Как вам такой чудо эксперимент? Давайте попробуем!

Малоподвижный образ жизни, неправильное питание, инфекционные заболевания и вредные привычки приводят к тому, что в организме начинают накапливаться различные токсические вещества. А это не лучшим образом сказывается на нашем самочувствии.

Признаки зашлакованности организма — быстрая утомляемость, раздражительность, головные боли, кожные высыпания, повышенная температура тела. Аллергия, хронический ринит, конъюнктивиты так-

же могут возникнуть из-за скопления токсинов в межклеточном пространстве.

Существуют различные способы очищения организма, и детокс-пластыри для ног — один из них. Беда в том, что стоит такое средство достаточно дорого...

Лимфа и кровь циркулирует по всему телу, включая ноги, а вспомогательные вещества, которыми смочен наш компресс, способствуют «вытягиванию» токсинов с организма.

Эти компрессы для стоп можно приготовить самостоятельно.

ПОНАДОБИТЬСЯ:

- большая луковица;
- большая головка чеснока;
- 300 мл воды;
- марля;
- широкий пластырь;
- носки.

ПРИГОТОВЛЕНИЕ:

1. Воду вскипятить.
2. Измельчить лук с чесноком и бросить их в кипящую воду.
3. Варить при умеренном кипении 5–7 минут, а затем остудить. Процедить отвар.
4. Смочить в жидкости марлю, сложенную несколько раз, и приложить к центру на обе стопы, вверх приклеить широкий пластырь, надеть носки и лечь спать.

Утром, сняв пластыри с ног, вы оцените результат!

Природа наделила наше тело способностью самоочищаться, но часто бывают случаи, когда дополнительная помощь зашлакованному организму просто необходима.

Перед применением рецепта требуется консультация специалиста.

НАША ДАЧА

ЖИВАЯ ИЗГОРОДЬ

Как бесплатно получить много саженцев для живой изгороди? Очень просто! Надо вырастить их из семян.

Осенью или в начале зимы соберите семена клена Гиннала, барбариса обыкновенного, туи (сортов «Брабант», «Еллоу Риббон», «Фастигиата» или других высокорослых с рыхлой кроной, подходящей для стрижки), боярышника, сосны горной, шиповника или других культур, которые вам приглянулись.

Очистите их от остатков плодов и, не высушивая, посеяйте в большие горшки или ящики с легкой питательной почвой.

После этого прикопайте ящики в тенистом, но не затопляемом по весне талыми водами месте сада. Сверху по возможности прикройте их сеткой, чтобы вашим планам не помешали мыши.

Появившимся весной сеянцам дайте немного окрепнуть, а потом распикируйте их на отдельную грядку (так называемую школку) или в более крупные ёмкости.

Через 2–4 года (в зависимости от вида растения) при стандартном уходе их уже можно будет использовать для создания изгороди.

Совет: для получения густой, быстро смыкающейся изгороди саженцы надо размещать из расчета 2–4 штуки на погонный метр.

Кроме того, всхожесть семян у некоторых культур (клены, боярышник) весьма невелика. Поэтому с самого начала не «скромничайте», а сейте с большим запасом!

СТЕНА ИЗ ЯБЛОНЬ

Садоводы все чаще начинают применять систему DaVor для выращивания яблонь. Это означает формирование яблони в виде фруктовой стены.

По всему миру садоводы, которые выращивают яблони, начинают применять систему DaVor, которую придумали в Италии. Суть метода заключается в формировании яблони в виде фруктовой стены, и он отлично подходит для яблочных садов.

По этому методу яблони высаживают рядами, достаточно близко друг от друга. Молодое растение формируют так: на расстоянии 70 см от земли центральный проводник наклоняют параллельно земле и закрепляют в этом положении. В дальнейшем у яблони вырезают все побеги, кроме вертикальных, расстояние между которыми должно составлять 25–30 см.

Чтобы яблоня приняла правильную форму, необходимо использовать несколько проводов. Самый нижний натягивают на высоте 70 см от земли, проводник крепят к нему клиновидной шпилькой. Следующий провод устраивают на расстоянии 180 см, а если необходимо, то размещается еще один провод, на высоте 235 см.

Взрослая яблоня выглядит, как сплошная плодовая стена. Такое растение всегда получает достаточно света, за ним легко ухаживать, садовод видит каждый плод и играючи собирает урожай. С годами, когда плодоношение снизится, и качество плодов ухудшится, плодоносящие вертикальные ветви можно вырезать, чтобы дать место новым.

УЛЫБНИСЬ И ПОДУМАЙ

А ВЫ ЗНАЕТЕ, ЧТО...

- В советское время была только одна программа про животных, она так и называлась — "В мире животных". Теперь ее нет, зато есть разные ток-шоу с политиками. Старая программа людям нравилась больше...
- В Испании во время традиционного забега быков случился казус — Ляшко с криком: "Куды, скотынякы!" развернул стадо обратно.
- Жена, мать, теща, братья и сестры-миллионеры, имеют машины и дворцы. А у депутатов ничего нет - неудачники они...
- Фразой "гусь свинье не товарищ" Парубий спровоцировал драку у трибуны Верховной Рады...
- Наше правительство давно усвоило, что легче всего взять деньги у бедных. Конечно, денег у них немного, но зато бедных — много...
- Культурный кандидат в депутаты не назовет народ быдлом - он скажет: - Дорогой мой электорат!..
- Красивое слово "коррупция" было придумано для того, чтобы не оскорблять чувства чиновников, называя их ворами...

Наближались вибори -2019... В будинок ВР його вже давно не пускали. І коли не проганяли з площі, він співав довгі та сумні пісні про кулю в лоба...

ГОТОВИМ САМИ

СОГРЕВАЮЩИЕ НАПИТКИ

Этой осенью вы точно не замерзнете, если заварите теплые и ароматные чаи на любой вкус!

Брусничный Иван-чай

Ингредиенты:

- брусника — 100 г
- сахар — 50 г
- вода — 700 мл

Способ приготовления:

Залить Иван-чай кипятком. В сотейнике смешать бруснику, сахар и немного кипятка. Нагреть пока сахар не растворится. Полученную массу добавить к чаю и дать настояться 5 мин. При подаче добавить немного свежей брусники в чай.

Облепиховый чай с грушей

Ингредиенты:

- пюре грушевое — 70 г
- пюре облепиховое — 120 г
- мед — 40 г
- розмарин — 5 г

Способ приготовления:

Взбить ягоды облепихи до состояния пюре и процедить от лишних остатков. Взбить грушу до состояния пюре, процедить и смешать с облепиховым. Добавить мед. Все хорошо перемешать и залить кипятком в чайнике. Добавить розмарин и дать настояться пару минут.

Клюква с розой

Ингредиенты:

- клюква 100 г
- сок клюквенный 100 г
- сироп розовый 40 г
- лимонный сок 20 г

Способ приготовления:

Клюкву промыть, обсушить. Все ингредиенты соединить, поставить на сильный огонь и довести до кипения — согревающий напиток готов! Также вместо плиты можно использовать капучинатор, встроенный в кофемашину.

Облепиха + мандарин и...

Ингредиенты:

- облепиха — 50 г
- мандарин — 100 г
- груша — 50 г
- мед — 30 г
- лимонный сок — 30 г
- имбирный сироп — 15 г

Способ приготовления:

Облепиху промыть и слегка промять, мандарин с кожурой и грушу порезать и добавить в чайник. Добавить лимонный сок, мед, и имбирный сироп, сахар по вкусу. Добавить чуть кипятка, размять и залить до полна кипятком. Дать настояться 10–15 минут.

КСТАТИ

Зачем за колдунами Кольского полуострова охотились нацистские и советские спецслужбы?

Накануне второй мировой войны, под видом немецких геологов, на Кольский полуостров прибыли специалисты оккультной организации Третьего рейха Аненербе. Их целью были местные шаманы.

За этими же шаманами в то время посылал экспедиции спецотдел НКВД СССР.

А спустя более чем 70 лет по следам советских и фашистских спецслужб на Кольский полуостров отправилась экспедиция профессора Эрнста Мулдашева. Целью экспедиции было найти потомков загадочных найдов – колдунов и шаманов маленькой северной народности саами.

Это оказалось нелёгкой задачей – большинство найдов были уничтожены в годы сталинских репрессий.

Что такого они могли, что стали объектом охоты двух могущественных спецслужб? Как выяснилось в ходе экспедиции, найды обладали редким даром: с помощью короткого громкого крика-заклинания они вводили в состояние мерячения одновременно огромное количество народа.

Мерячение, известное как арктический или северный психоз, превращало человека в послушного робота. В таком состоянии он был готов выполнить любое приказание.

Экспедиция изучила районы полуострова, где осталось большое скопление сейдов – камней, похожих на истуканов легендарного о. Пасхи. По легенде, именно с помощью сейдов найды совершали свои колдовские обряды. Самое большое скопление было обнаружено экспедицией на побережье Баренцева моря. По легенде, оттуда «геологи» Аненербе запускали свои летающие тарелки. Для своих опытов они пытались использовать энергию заклинаний, которой обладали колдуны Кольского полуострова.

Участники экспедиции разыскали предполагаемый вход в подземный бункер, который немцы заминировали...

С помощью колдунов Севера военные рассчитывали разработать мощное психотропное оружие

Победить врага без танков – Чем же таким сверхъестественным владела нойды?

Эрнст Мулдашев: Ни наш НКВД, ни немецкая «Аненербе» особенно не вникали в секреты саамских найдов. Зато они знали, что найды могут зомбировать людей, причём в массовом порядке. На саамском языке это называется «кевве» что является синонимом слова «мерячение», когда люди беспрекословно выполняют любые команды.

Вполне понятно, что могли открыться новые возможности в войне, когда подвластный кому-либо найд мог бы «замерячить» войска противника. Да, как выяснилось в ходе наших исследований, экспедициям НКВД и «Аненербе» удалось пленить многих найдов в попытке заставить их работать на себя под угрозой смерти.

ДРУК:

ФОР Руденко Ю.І.

Адреса: м. Черкаси,

вул. Вербоуецького, 1-а

Замовлення №325

Тираж 10 000 прим.

Битва за Арктику началась, когда о нефтегазоносных жилах в этой части света ещё никто и не догадывался. Начиная с семнадцатого века, были предприняты многочисленные попытки освоения полярной вершины мира. Первым на Северный полюс, Сибирскую Арктику и Гренландию стало в 1608 году морское путешествие англичанина Генри Гудзона.

БИТВА ЗА СНЕЖНУЮ АРКТИКУ

В августе 1895 года в Лондоне состоялся шестой географический конгресс, полностью посвященный изучению Северной полярной области земного шара. За Полярный круг отправились сотни морских научно-исследовательских партий.

Спустя триста лет после первой арктической экспедиции другой не менее знаменитый исследователь Арктики американец Роберт Пири в начале двадцатого столетия в шутку назвал «Полярной гонкой» грандиозный шквал открытий разных стран в области изучения географии самого северного края Земли.

В двадцатом веке географически была обозначена разница в приоритетах покорения Арктики между крупнейшими политическими игроками мира. Главы государств начали понимать, что освоение новых северных земель экономически выгодно.

Согласно расшифровке древних манускриптов, остатки грандиозной протоарийской цивилизации страны Туле, частью которой была гиперборейская раса, находятся на Крайнем Севере. На географических картах позднего средневековья, составленных Герардом Меркатором, была указана северная вершина мира в виде древнего материка с названием Гиперборея. Парадоксально, но древний меркаторский атлас Арктики, соответствующий изображению полярных земель возрастом около сорока миллионов лет тому назад, и современные палеобатиметрические, палеогеографические карты рельефа дна арктического региона, полученные с помощью высокочувствительного глубоководного оборудования, практически совпадают.

Ещё в 1918 году в Германии, на этапе зарождения в обществе фашистского нацизма, для поднятия духа немецкого народа планировалась экспедиция в район Арктики, чтобы разыскать наследие великого гиперборейского народа «эпости».

Освоение Арктики Советским Союзом началось в августе 1922 года с полярной экспедиции Александра Барченко на Кольский полуостров. Вместе

с советским исследователем Боке он искал корни древнейшей расы сворогов, и исследовал оккультные знания с ними связанные. С разгромом научно-политической группы Барченко-Боке в СССР отказались от дальнейших исследований в области мистического наследия Арктики.

Напротив, германское руководство сильно заинтересовалось научным течением дюнхор о сверхлюдях из Гипербореи, и в поисках исчезнувшей цивилизации отправило первую официальную экспедицию в советский сектор Крайнего Севера летом 1931 года. Знаменитым на весь мир полетом германского дирижабля «Ципилин» руководил немецкий воздухоплаватель полковник Вальтер Брумс, входивший в масонское сообщество Туле.

Конечно, на восемьдесят процентов этот полет преследовал военные разведывательные цели, однако организаторы воздушной экспедиции надеялись так же обнаружить какие-нибудь остатки древней цивилизации Туле для подпитки идеологической и внутривнутриполитической борьбы самой Германии. Пленки с ценной картографической информацией этого научного похода попали в руки магистров Туле, которые их затем сверяли со старинными манускриптами. Они были уверены, что на просторах Кольского полуострова расположено хранилище следов и тайн арийских працивилизаций.

Экспансия на Крайний Север превратилась у фюрера фашистской Германии Адольфа Гитлера в маниакальную навязчивую идею. Был разработан план «Ост», автором которого был один из братьев нацистского мифологического общества Туле Альфред Розенберг.

К концу тридцатых годов прошлого столетия Советский Союз достиг колоссальных успехов в освоении Полярных территорий и Заполярья. На весь мир гремели пропагандистские северные акции:

- ♦ беспосадочные перелеты через Северный полюс;
- ♦ спасение челюскинцев, бедствующих арктических экспедиций;
- ♦ внедрение дрейфующих метеостан-

ций Крайнего Севера;

- ♦ ввод в действие северного морского пути для судоходства с отлаженной инфраструктурой, с внедрением плавающих ледорезов.

Быстрый прогресс в освоении арктических территорий Советским Союзом в конечном итоге привел бы к открытию древних артефактов, и гиперборейское наследие могло оказаться в руках СССР, что дало бы Стране Советов новые тайные оккультные знания. Такого развития событий никак не могли допустить в нацистском отделе «СС» самой секретной германской организации Аненербе, занимавшейся оккультизмом на самом высоком государственном уровне во главе с Гитлером. Все это сыграло решающую роль в планах гитлеровского военного командования. Поэтому в апреле 1940 года в крупные порты Норвегии вошли боевые корабли германских военно-морских сил, готовясь к решительному броску в советское Заполярье.

Однако немцы не смогли выполнить ни одну из задач, которые ставил фюрер перед специально обученными к ведению боя в арктических условиях девятнадцатым и тридцать шестым корпусами войск Вермахта. Немецкие войска горно-стрелкового корпуса просто завязли в горных массивах Мустатунтури, и вообще не смогли перейти государственную границу СССР в этом регионе.

Лишь в начале девяностых годов двадцатого века с рассекречиванием военных архивов стали известны истинные мотивы высадки многочисленных диверсионных фашистских групп в районе Кольского полуострова.

Гораздо позже первых открытий северных земель выяснилось, что на арктическом шельфе сосредоточено более четверти всех земных запасов углеводородов. И вот уже в двадцать первом веке третьего тысячелетия история повторяется, с введением в эксплуатацию мощных атомных ледоколов битва за Арктику обострилась с новой силой, только теперь уже не по идеологическим или мифологическим, а чисто экономическим мотивам.